

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Typographvs Lectori S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

TYPOGRAPHVS LECTORIS.

QVONIAM Pius IV. interdixerat, ne cui, prout liberet, sacra OEcumenici Tridentini Concilij decreta liceret exponere, priuataque auctoritate interpretari: sed si cui dabiū aliquid appareret, Sedem Apostolicā accederet: quæ per Illustrissimos Cardinales, in eam rem delegatos, id resolveret atque enodaret: Declarationes eiusmodi Cardinalium, difficultatum Concilij Interpretum rogari, obseruari, atque in veneratione haberi ceperunt. Manuscriptæ, vt rara chimelia paucorum manibus ferebantur, donec in Germania, Gallijs, Hispanijs, ac demum in Belgica typis vulgatæ, atque ex eruditorum vitiorum censura, Regum etiam Principumque priuilegijs donatæ, publici iuris factæ, in oculos manu que passim omnium deueniunt. Putauerunt Typographi bene se atque ex publica re facturos, si lucernam accensam ponerent non sub modio, sed super candelabro, vt luceat omnibus, qui in domo sunt, omnibus, inquam, qui in Ecclesia Christi versantur; quibus Concilij latæ leges sunt, si qua parte obscurius aliquid dictum fuerit, illustratæ appareant: quæque ad vnius forte postulationem elucidata sunt, omnibus, quos eadē spinæ difficultatum tribulique dubitationum pungerent, plana fierent. Sic Philosophi asserunt bonū omne naturæ sui esse diffusiuū. Porro nulli haecenus emendatius, quàm Duaci declarationes impressæ sunt, ob operâ & industriâ Ioâ. Gallemart, S. T. Doct. & in Academia Duacena Professoris, qui priores editiones recensuit, limauit, summaque fide exemplorū varietatē recognouit. Cæterū, nescio qua occasione, fugit illius diligentiam pars melior declarationum illa, quæ cum die & consule, ad finem aliorum exemplarium impressorum, manuscriptorūque, à 21. Mart. 1591. posita erat. Itaque eam partē huic operi ad finē intexui, sic tamen, vt in ordinem Concilij redacta sit, singulæque declarationes ad sua capita reuocatæ. Quibus aliæ

);(2

(ni-

Praefatio

(nimirum in quibus tempus, & dies in margine additi non sunt) accesserunt nonnullæ, ex fidelibus exemplaribus manuscriptis, vno præsertim à viro quodam probè erudito in ipsa vrbe descripto, suppeditatæ. Textum ipsum Concilij adianxi, quo facilius Lector eum, declarationesque ad eum relatiuas, simul capere possit. Accesserunt denique Remissiones P. Augustini Barbosa, nullum etiã interpretationis priuatæ genus continentes, sed nudas tantùm Doctorum citationes, qui incidenter varia Concilij loca tractauerunt, de quibus audi ipsum Barbosa, eiuſve prologum Apologeticum: [de Consilio, *inquit*, doctissimorum virorum, qui diuini & humani iuris peritissimi extitère, Bullæ Pij IV. prohibitionem solùm procedere in illis difficultatibus & interpretationibus, quæ peculiari ipsiusmet constituentis declaratione egent, non tamen, quæ ex iuris regulis, & Doctorum resolutionibus decisæ manent, attenta prædictæ Bullæ dispositione, probabilius iudicatum est, quia aliter necessariò pro decisione cuiusque dubij super aliquo Concilij decreto excitati, & in ipsomet non decisi, reiecta iuris dispositione, ad Sedem Apostol. recurrendum esse diceremus, contra mentem, & aperta verba ipsius Bullæ: *Si cui verò in eis aliquid obscurius dictum & statutum fuisse, eamq; ob causam interpretatione aut decisione aliqua egerit visum fuerit, ascendat ad locum, quem Dominus elegerit, ad Sedem videlicet Apost.* Prædictam deinde Bullæ prohibitionem procedere solùm in interpretatione, quæ sit ex capite, & prout vnicuique libet, non tamen in interpretatione iuris, eiusdem Bullæ proœmialis ratio sequentibus verbis apertè demonstrat: *Ad vitandum præterea peruersionem & confusionem, qua oriri posset, si vnicuique liceret, prout ei liberet, in decreta Concilij Commentarios & interpretationes suas edere.* Omnis enim iuris interpretatio non est prohibita, sed illa tantùm, quæ sit prout vnicuique libet, id est, ex capite, resoluunt Cassan. ad Consuetudines Burgund. Rub. 2. §. 2. in princ. num. 13. Latè Perez in proœmio ad Leges Ord. q. 2. De iure ergo communi non licet interpretari leges nisi Imperatori l. fin. Cod. de Legibus, & tamen

men licet eas declarare secundum verum sensum, & iuri
consonum ex Bart. in l. Omnes populi. q. 6. vers. Tertio
loco. num. 65. ff. de iustit. Valasc. consult. 41. num. 7. Sic et-
iam Leges Regiæ Lusitanorum non possunt interpretari
ex Ordin. lib. 1. tit. 5. §. 5. quam tamen intelligendam esse
de interpretatione hominis capitosa, non verò de inter-
pretatione iuris, resoluit Valasc. d. consult. 41. num. 7.
Quamobrem sic esse accipiendam prædictam Pij IV. Bul-
lam ex præcipitatis iuribus non est, qui dubitet, præcipue
cum illius verba clarè insinuent illo tantum casu locum
habere, quo aliquid obscurius dictum, & statutum sit, pe-
culiarique declaratione egeat, quia tunc nullum posse,
prout ei liberet, in Decreta Concilij Commentarios &
interpretationes suas edere libenter fatemur, ad alios ve-
rò euentus vltra prædictum magni dubij, & peculiaris in-
terpretationis casum huiusmodi dispositionem, cum sit
pœnalis, iuxta vulgares iuris regulas, non esse trahendam
apertè colligitur, sicut nec trahi ad interpretationes, quæ
incidenter à Doctoribus suis in tractatibus, vel in scholis
docendo fiunt, resoluit P. Valer. Regin. in Praxi fori pœ-
nit. lib. 20. num. 53. in fine. Non veniunt igitur reprehen-
dendæ hæ non nostræ, sed Doctorum Remissiones, quas
ex illorum libris collectas singulis ipsiusmet Concilij De-
cretis, & locis fideliter distribuendas curauimus, sicut
nec reprehenduntur Ioannis Sotealli, & Horatij Lucij
ad marginem sacri Concilij annotationes & concordan-
tiæ, quia sicut illæ nudam continent locorum sacre Scri-
pturæ, & Sanctorum Patrum ostensionem, ita hæ nudas
habent Doctorum allegationes, in quibus nec vllum
quidem verbum ex nostro capite adducimus, nullam eo-
rum opinionem approbatione admittimus, vel repro-
batione confutamus, imò indicis officio fungentes Do-
ctorum loca ostendimus, vbi varia Concilij Trident. De-
creta incidenter tractantur. Illustrissimorum etiam Car-
dinalium inter has Remissiones aliquas inseruimus deci-
siones, quas, reiectis alijs quampluribus, à Doctoribus de
illarum tenore attestantibus receptiores iudicauimus, id-

Praefatio ad Lectorem.

eoque nullam adducimus, quæ tuum non habeat auctorem, ut hic transcrip. æ illam habeant vim & auctoritatē, quam merentur Doctores, quos, formalia eorum verba transcribentes, ad ipsarum pedes citamus. Pro quarum Decisionum vi & auctoritate Lector adeat Fr. Emman. Quæst. Regul. tom. 1. quæst. 11. art. 2. P. Martin. Delrio Disquisit. Magic. lib. 6. cap. 1. sect. 3. in fine. Zerol. in Praxi Episcop. p. 1. verbo Auctoritas, in fine, & p. 2. verbo Absolutio in fine. Jhaetenus ille, qui deinde protestatur, se libellum submittere correctioni sanctæ Matris Ecclesiæ Romanæ: si quid minus conueniens dictum fuerit, paratum mutare, pro non dicto haberi velle. Signis alphabeticis vsi sumus; Latinis, ad designandas cōcordantias textus Concilij cum Scripturis sacris, & Iure Canonico, ab ipso Ioan. Sotiallo olim citatas; numerabilibus, ad Declarationes Sacræ Congregationis; Græcis, ad Remissiones Barbosa. Vale Lector & faue.

Approbatio Hunnai notar. ad marginem.

ANnotationes ad marginem, quæ huic Tridentini Concilij editioni accesserunt, vud m & fidelem continere ostensioniorum, vnde singula dogmata sunt desumpta, nihilque quod vel ad Canonum istius Concilij interpretationem pertinet, vel hæcūm saperet, inesse, attestor ego Augustinus Hunnæus, 8. Maij 1570.

*Approbationes Declarationum & Remissionum, &c.
habentur in fine huius operis.*

DESCRIP-